

خبر

قیمت طلا به قدر یک ساله سقوط کرد

قیمت طلا در معاملات روز جمعه بازار جهانی، تحت تاثیر ریزش سهام شرکت‌های فناوری و افزایش نگرانی‌ها درباره بازدهی ناکافی سرمایه‌گذاری در هوش مصنوعی، به پایین‌ترین سطح خود در یک سال گذشته رسید.

به گزارش ایسنا، قیمت هر اونس طلا برای تحویل فوری، به ۳.۵ درصد کاهش، به ۳۸۰۰ دلار و ۹۷ سنت رسید که پایین‌ترین سطح از اکتبر ۲۰۲۵ محسوب می‌شود.

قیمت هر اونس طلا در بازار معاملات آتی آمریکا برای تحویل در دسامبر یا ۳.۳ درصد کاهش، در ۲۸۹۸ دلار و ۹۰ سنت بسته شد.

قیمت هر اونس نقره با ۶.۵ درصد کاهش، به ۴۹ دلار رسید و برای اولین بار در ۱۱ ماه گذشته به زیر ۵۰ دلار سقوط کرد. تای وانگ، معامله‌گر مستقل فلزات، در این باره گفت: «اوضاع به‌هم ریخته است.» او افزود فلزات گرانبه نمی‌توانند از فشار ناشی از اصلاح شدید بازار سهام در امان بمانند. درآمد شرکت‌ها پایه اصلی رشد سهام مرتبط با هوش مصنوعی بوده، اما اکنون این پایه نشانه‌هایی از ضعف را نشان می‌دهد.

تحلیلگران کومرتس‌بانک در یادداشتی اعلام کردند سقوط شدید سهام شرکت‌های فناوری در روز جمعه، ممکن است به فروش اجباری دارایی‌های امن مانند طلا و همچنین درخواست تامین وجه تضمین از سرمایه‌گذاران منجر شده باشد. با این حال، آنها انتظار دارند بازار فلزات گرانبه در ادامه بهبود یابد. قیمت طلا از زمان ثبت رکورد تاریخی ۵۵۹۵ دلار در ژانویه، تحت تاثیر پیش‌بینی تداوم نرخ‌های بهره بالا برای مدت طولانی‌تر و کاهش تقاضا در آسیا ۳۰درصد کاهش یافته است. با این حال، تحلیلگران اظهار کردند: هر زمان قیمت طلا به زیر ۴۰۰۰ دلار می‌رسد، معمولاً تقاضای بانک‌های مرکزی برای خرید این فلز گرانبه افزایش می‌یابد. در مقابل، سه فلز گرانبه‌ها شامل نقره، پلاتین و پالادیوم از حمایت خرید بانک‌های مرکزی و تقاضای سرمایه‌گذاری برای دارایی‌های امن، که در سال‌های اخیر به رشد قیمت طلا کمک کرده‌اند، برخوردار نیستند. کاهش هفت تا ۹ درصدی قیمت هر اونس نقره، پلاتین و پالادیوم در هفته گذشته - در مقایسه با کاهش ۲.۹ درصدی طلا - شاخص قدرت نسبی (RSI) این فلزات را برای نخستین بار در سه سال گذشته به محدوده عمیق اشباع فروش رسانده است که از شدت روند نزولی بازار حکایت دارد. وانگ در این باره گفت: «آنچه به‌ویژه درباره فلزات گرانبه‌ها (نقره، پلاتین و پالادیوم) نگران‌کننده است، تداوم و فرسایشی بودن روند نزولی آنهاست، نه یک سقوط ناگهانی که بازار بتواند به‌سرعت از آن بازیابی شود.» نقره بیش از گذشته به‌عنوان کالایی وابسته به رشد صنعتی شناخته می‌شود. بانک «ا‌ه‌اس‌پی‌سی» اعلام کرد: تقاضای صنعتی و جواهرسازی برای نقره در حال کاهش است. این بانک میانگین قیمت هر اونس نقره در سال ۲۰۲۷ را ۴۶ دلار پیش‌بینی کرده، که از پیش‌بینی میانگین ۷۱ دلاری آن برای سال جاری کمتر است. در شرایط فعلی، برای خرید یک اونس طلا باید ۷۹ اونس نقره پرداخت کرد که بالاترین نسبت در ۱۱ ماه گذشته است. این رقم در ژانویه، زمانی که قیمت نقره به رکورد ۱۲۲ دلار رسیده بود، ۴۶ اونس بود. با این حال، از نظر تاریخی هنوز امکان کاهش بیشتر ارزش نقره در مقایسه با طلا وجود دارد. بر اساس داده‌های موسسه مشاوره‌ای متاز فوکوس، میانگین نسبت قیمت طلا به نقره در فاصله سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۵ برابر با ۸۲ بوده است.

در بازار سایر فلزات ارزشنمند، قیمت پلاتین و پالادیوم نیز به‌ترتیب به پایین‌ترین سطح در ۱۳ و ۱۷ ماه گذشته رسید. افت قیمت هر اونس پالادیوم به زیر ۱۰۰۰ دلار، نسبت قیمت طلا به پلاتین را به ۲.۷ رساند که بالاترین سطح از اواسط سال ۲۰۲۵ است.

تورم سالانه دهک دوم به ۸/۸ درصد رسید، اما در مهرماه دهک دهم بیشترین گرانی را تجربه کرد. به این ترتیب، اختلاف سبب مصرفی خانوارها، دو چهره متفاوت از فشار تورمی ساخته است.

به گزارش تجارت نیوز، تازه‌ترین گزارش مرکز آمار ایران نشان می‌دهد در حالی که خانوارهای دهک‌های پایین همچنان بیشترین تورم سالانه را تحمل می‌کنند، در مهرماه ورق برگشته و قیمت سبد مصرفی دهک‌های بالاتر با سرعت بیشتری افزایش یافته است. این تغییر، تصویری متفاوت از توزیع فشار تورمی در اقتصاد ایران ارائه می‌دهد؛ اقتصادی که در آن ترکیب هزینه‌های خانوار به اندازه نرخ عمومی تورم اهمیت پیدا کرده است.

بر اساس گزارش تاره مرکز آمار، تورم سالانه دهک دوم به ۸/۸ درصد رسیده، در حالی که این نرخ برای دهک دهم ۷۴/۸ درصد بوده است. به این ترتیب، فاصله تورمی دهک‌ها به ۱۱ واحد درصد رسیده و خانوارهای کم‌هزینه همچنان با افزایش شدیدتری در قیمت پرداخت مصرفی خود طی دوره سالانه مواجه بوده‌اند. اما بررسی تغییرات ماهانه نتیجه متفاوتی دارد. در مهرماه، تورم دهک اول تنها سه درصد بوده، در حالی که دهک دهم افزایش ۵/۷ درصدی قیمت‌ها را تجربه کرده است. اختلافی که بخش بزرگی از آن به جهش قیمت کالاهای غیرخوراکی، به‌ویژه حمل‌ونقل، مربوط می‌شود.

در مقابل، خوراکی‌ها همچنان نقش تعیین‌کننده‌ای در فشار تورمی انباشته دهک‌های پایین دارند. سهم این گروه در سبد مصرفی دهک اول تقریباً دو برابر دهک دهم است و افزایش شدید قیمت مواد غذایی، نابرابری تورمی را در مقیاس سالانه تشدید کرده است. داده‌های مهر نشان می‌دهند که برای شناخت فشار گرانی، تنها دانستن نرخ تورم کافی نیست؛ باید دید خانوارها درآمد و منابع محدود خود را صرف خرید چه کالاهایی می‌کنند.

شکاف ۱۱ واحد درصدی تورم سالانه؛ دهک دوم در صدر گرانی ایستاد

توزیع تورم سالانه میان دهک‌های هزینه‌ای نشان می‌دهد افزایش قیمت‌ها در یک سال گذشته فشار یکسانی بر سبد مصرف خانوارهای ایرانی وارد نکرده است. بر اساس گزارش مرکز آمار، دهک دوم با نرخ تورم ۸/۸ درصدی بالاترین و دهک دهم با نرخ ۷۴/۸ درصدی پایین‌ترین تورم سالانه را در مهرماه ثبت کرده‌اند. دهک‌های اول و سوم نیز هرکدام تورم سالانه ۸۴/۸ درصدی داشته‌اند. پس از

قیمت ۱۲ قلم کالای اساسی به مدت شش ماه، از هفتم مهرماه امسال آغاز شد؛ طرحی که قرار بود با عرضه اقلامی مانند برنج، روغن، گوشت، ماکارونی، شکر، خرما، سویا و حبوبات در میادین میوه و ترهبار و فروشگاه‌های منتخب شهرداری، بخشی از فشار هزینه‌های خوراکی را از دوش خانوارهای تهرانی بردارد. با این حال، بررسی قیمت برخی اقلام خوراکی در هفته‌های پس از آغاز طرح نشان می‌دهد که بازار همچنان از فشارهای تورمی در امان نمانده است.

به گزارش رویداد۲۴، شهرداری تهران اعلام کرده بود که در مرحله نخست، ۱۲ قلم کالا مشمول این برنامه می‌شوند و قرار است مرغ، رب و پنیر نیز از آبان‌ماه به فهرست اضافه شوند. زاکانی همچنین از تثبیت قیمت کالاهای مشمول برای شش ماه خبر داده بود. اما بررسی قیمت‌ها نشان می‌دهد که فاصله میان وعده تثبیت قیمت و واقعیت بازار، همچنان موضوعی قابل بررسی است.

مرغ؛ افزایش ۲۸ درصدی در میادین شهرداری

یکی از نمونه‌های قابل توجه، قیمت مرغ است. مرغ گرم که پیش‌تر در میادین میوه و ترهبار شهرداری با قیمت حدود ۲۵۰ هزار تومان عرضه می‌شد، در اواخر مهرماه با مجوز وزارت جهاد کشاورزی به ۳۲۰ هزار تومان رسید؛ افزایشی معادل ۷۰ هزار تومان یا حدود ۲۸ درصد. در همان مقطع، قیمت مرغ در سطح شهر نیز در بازه ۲۶۰ تا ۳۴۰ هزار تومان گزارش شد.

البته باید به این نکته توجه داشت که مرغ در فهرست اولیه ۱۲ قلم کالای مشمول طرح تورم صفر قرار نداشت و قرار بود از آبان‌ماه به این فهرست اضافه شود؛ بنابراین افزایش قیمت آن را نمی‌توان نقض مستقیم تعهد تثبیت قیمت اقلام اولیه دانست. با این حال، افزایش بهای مرغ در همان دوره اجرای طرح، تصویری از وضعیت هزینه‌های خوراکي خانوار ارائه می‌دهد و نشان می‌دهد که سیاست تثبیت چند قلم محدود، به‌تنهایی به معنای مهار تورم مواد غذایی نیست.

برنج؛ فاصله ۵۰۰ هزار تومانی قیمت هر کیسه در دو بازار

در بازار برنج نیز اختلاف قیمت میان شبکه عرضه شهرداری و بازار آزاد قابل توجه است. بر اساس نرخ‌نامه اعلام‌شده برای میادین میوه و ترهبار شهرداری در ششم مهرماه، قیمت برنج هندی ۱۷۸ کیلوپی ۲۸۰ هزار تومان و برنج پاکستانی سوپر باسلامتی کیلوپی ۳۳۵ هزار تومان اعلام شده بود. در مقابل، گزارش‌های بازار از قیمت‌های بالاتر برنج در شبکه فروش آزاد حکایت دارد.

نکته مهم‌تر، فاصله قیمت هر کیسه برنج هندی در بازار آزاد و میادین میوه و ترهبار شهرداری است؛ اختلافی که بنا بر قیمت‌های گزارش‌شده به حدود ۵۰۰ هزار تومان می‌رسد. این شکاف قیمتی از یک سو نشان می‌دهد عرضه کالا با نرخ پایین‌تر از طریق شبکه شهرداری می‌تواند برای مصرف‌کننده مزیت داشته باشد. اما از سوی دیگر این پرسش را ایجاد می‌کند که چرا دسترسی به کالای ارزان‌تر تا این اندازه به محل خرید وابسته است و خانوارهایی که امکان خرید از میادین شهرداری را ندارند، باید هزینه بیشتری بپردازند؟ در عین حال، برای مقایسه دقیق قیمت‌ها باید وزن و نوع برنج در دو شبکه عرضه مشخص باشد؛ زیرا تفاوت برند، کیفیت و وزن کیسه می‌تواند بر میزان اختلاف اثر بگذارد. با وجود این، فاصله گزارش‌شده ۵۰۰ هزار تومانی، موضوعی است که ضرورت شفاف‌سازی درباره قیمت خرید، قیمت عرضه و سازوکار توزیع برنج در طرح شهرداری را برجسته می‌کند.

روغن؛ قیمت‌هایی که همچنان نیازمند مقایسه دقیق‌اند

در بازار روغن نیز قیمت‌ها در هفته‌های پس از آغاز طرح در سطح بالایی قرار داشته‌اند. برای نمونه، روغن آفتابگردان لادن ۸۱۰ گرمی در فهرست قیمت ۳۰ هزار تومان ۳۱۲ هزار و ۹۲۰ تومان ثبت شده بود و روغن آفتابگردان فامیلا با وزن مشابه در فهرست ۱۹ مهرماه ۳۳۴ هزار و ۹۸۰ تومان قیمت داشت. این دو محصول از دو برند متفاوت‌اند؛ بنابراین نمی‌توان اختلاف قیمت آنها را افزایش دقیق قیمت یک کالای کاملاً یکسان دانست، اما مقایسه آنها تصویری از سطح قیمت روغن در بازار ارائه می‌دهد.

در فهرست قیمت‌های اعلام‌شده برای طرح شهرداری نیز روغن سب‌دانه ویز ۸۱۰ گرمی حدود ۳۳۵ هزار تومان و

www.ebtekarnews.com

گرانی ۲۸ درصدی مرغ و اختلاف ۵۰۰ هزار تومانی قیمت برنج در بازار و میادین شهرداری تهران

شکست تئوری تورم صفرزاگانی

از آغاز طرح «تورم صفر» شهرداری تهران در هفتم مهرماه، قیمت برخی اقلام خوراکی همچنان در مسیر افزایشی قرار داشته است؛ مرغ در میادین میوه و ترهبار ۲۸ درصد گران شده و درباره برنج هندی نیز اختلاف قیمت هر کیسه در بازار آزاد و میادین شهرداری به حدود ۵۰۰ هزار تومان رسیده است. در چنین شرایطی، این پرسش مطرح است که طرح زاگانی تا چه اندازه توانسته به وعده تثبیت قیمت‌ها عمل کند و اساساً منابع شهرداری باید صرف چنین برنامه‌ای شود؟

شهرداری باسد». از نگاه این اقتصاددان، اگر شهرداری منابع مازادی در اختیار دارد که امکان اجرای برنامه‌ای مانند تثبیت قیمت کالاهای اساسی را فراهم می‌کند، بهتر است این منابع در قالب یک سیاست ملی و با مشارکت دولت برای حمایت از همه مردم کشور به کار گرفته شود. او در این زمینه تأکید می‌کند: «اگر آقای زاکانی به‌عنوان شهردار منابع اضافه دارد که می‌تواند این سیاست را پیش ببرد، آن منابع اضافه را باید در اختیار دولت بگذارد که این کار را برای کل مردم ایران انجام بدهد، نه فقط برای مردم تهران.»

این انتقاد در شرایطی مطرح می‌شود که شهرداری تهران از اعتبار خود، تسهیلات بانکی و ظرفیت‌هایی از بانک مرکزی به‌عنوان منابع تأمین مالی طرح نام برده است. با این حال، اعلام کلی منابع مالی برای ارزیابی هزینه واقعی برنامه کافی نیست. مشخص نیست خرید کالاها یا چه قیمتی انجام می‌شود، مابه‌التفاوت قیمت خرید و فروش از چه محلی تأمین خواهد شد و در صورت افزایش هزینه تأمین کالا، شهرداری چه سازوکاری برای ادامه عرضه در قیمت وعده‌داده‌شده در نظر گرفته است.

افزایش هزینه خریدعمده کالاها، هزینه حمل‌ونقل، نگهداری و توزیع نیز می‌تواند بر بار مالی طرح اثر بگذارد. از همین رو، انتشار جزئیات بودجه، قراردادهای تأمین کالا، میزان پیرانه پرداختی به هر قلم و تعداد و وظایف قانونی شهرداری مورد بررسی قرار گیرد. خانوارهای بهره‌مند از طرح، برای ارزیابی عملکرد آن ضروری است.

افزایش هزینه خریدعمده کالاها، هزینه حمل‌ونقل، نگهداری و توزیع نیز می‌تواند بر بار مالی طرح اثر بگذارد. از همین رو، انتشار جزئیات بودجه، قراردادهای تأمین کالا، میزان پیرانه پرداختی به هر قلم و تعداد و وظایف قانونی آن چه نسبتی دارد، منابع مالی چگونه هزینه می‌شوند و آیا سازوکار اجرایی از شفافیت و نظارت کافی برخوردار است یا خیر.

از مجموع انتقادهای افقه می‌توان سه محور اصلی را استخراج کرد: نخست، تردید درباره تناسب اجرای طرح با وظایف ذاتی شهرداری؛ دوم، مسئله عدالت جغرافیایی و محدود ماندن مزایای آن به شهروندان تهران؛ و سوم، دشواری کنترل قیمت و ضرورت شفافیت درباره منابع مالی و زنجیره تأمین. در کنار این انتقادات، مقایسه قیمت مرغ، برنج و طرح نمی‌توان تنها به اعلام قیمت‌های مصوب یا وعده تثبیت شش‌ماهه بسنده کرد. اختلاف ۵۰۰ هزار تومانی قیمت هر کیسه برنج هندی میان بازار آزاد و میادین شهرداری، در کنار افزایش قیمت مرغ و ضرورت مقایسه دقیق قیمت روغن، اهمیت دسترسی واقعی خانوارها به کالاهای ارزان‌تر را برجسته می‌کند. در نهایت، پرسش اصلی درباره طرح تورم صفر فقط این نیست که شهرداری چه کالاهایی را با چه قیمتی عرضه می‌کند؛ بلکه این است که این سیاست با چه منابعی، برای چه تعداد از شهروندان، با چه میزان استمرار و تحت نظارت کدام نهاد اجرا می‌شود. تا زمانی که اطلاعات مربوط به بودجه، قراردادهای موجودی و میزان فروش منتشر نشود، نمی‌توان درباره موفقیت یا شکست این طرح داوری قطعی کرد.

این اقدامات درباره دشواری اجرای چنین سیاستی در شرایط تورمی نیز هشدار می‌دهد و می‌گوید: «در شرایطی که تورم این‌همه بالاست، اجرای این سیاست بسیار دشوار است؛ چون نیاز به یک ساختار بوروکراتیک و اداری قوی دارد که بتواند همان حداقل

تورم ۸/۸ درصدی دهک دوم در مهرماه

قیمت‌ها برای دهک دهم ۵/۲ درصد رشد کرد

آن، نرخ تورم به‌تدریج کاهش یافته و به ۸/۷ درصد در دهک چهارم، ۷۹/۹ درصد در دهک ششم و ۷۵/۶ درصد در دهک نهم رسیده است. این توزیع نشان می‌دهد از دهک سوم به بعد، نرخ تورم سالانه با حرکت به سمت دهک‌های بالاتر به‌طور پیوسته کاهش پیدا می‌کند.

به مقایسه با تورم سالانه ۷۶/۸ درصدی کل کشور، هفت دهک نخست افزایش قیمت بالاتری را در سبد مصرفی خود تجربه کرده‌اند. در مقابل، تورم دهک‌های نهم و دهم پایین‌تر از میانگین کشوری بوده است. البته این اختلاف به معنای آن نیست که خانوارهای پردرآمد هزینه ریالی کمتری بابت گرانی پرداخت کرده‌اند. نرخ تورم تغییر نسبی قیمت سبد مصرفی را نشان می‌دهد، نه مقدار پولی مخارج خانوار. با این حال، استمار تورم بالاتر در دهک‌های پایین از یک نابرابری مهم حکایت دارد: ساختار مصرف خانوارهای کم‌هزینه آن‌ها را در برابر افزایش قیمت برخی کالاهای اساسی آسیب‌پذیرتر کرده است.

سهم ۴۳ درصدی خوراکی‌ها در سبد دهک اول؛ چرا دهک گرانی بر کم‌درآمدها بیشتر است؟

برای شناخت ریشه نابرابری تورمی باید به ترکیب سبد مصرفی خانوارها نگاه کرد. گزارش مرکز آمار نشان می‌دهد خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات ۴۲،۳۴ درصد از سبد هزینه‌های دهک اول را تشکیل می‌دهند؛ در حالی که سهم این گروه در دهک دهم تنها ۲۱،۵۵ درصد است. این اختلاف زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که تورم سالانه خوراکی‌ها و دخانیات در کل کشور به ۱۱۲/۲ درصد رسیده است. افزون بر وزن متفاوت، نرخ تورم همین گروه نیز برای دهک‌های یکسان نیست؛ به‌طوری‌که تورم سالانه خوراکی‌ها در دهک اول ۱۲۰،۳ درصد و در دهک دهم ۱۰۷/۵ درصد بوده است. جزئیات سبد مصرفی نیز تفاوت قابل توجهی را آشکار می‌کند. نان و غلات ۹/۸۸ درصد، لبنیات و تخم‌مرغ ۴/۹۱ درصد، روغن‌ها و چربی‌ها ۲/۵۷ درصد و سبزیجات و حبوبات ۷/۱۰ درصد از سبد دهک اول را تشکیل می‌دهند. مجموع سهم این چهار گروه به ۲۴،۴۶ درصد می‌رسد؛ در حالی که همین اقلام تنها ۹/۹۶ درصد از سبد دهک دهم را به خود اختصاص داده‌اند.

این تفاوت در شرایطی رخ داده که تورم نقطه‌ای روغن‌ها و چربی‌ها به ۲۵۵/۷ درصد و لبنیات و تخم‌مرغ به ۱۵۴/۶ درصد رسیده است. مهم‌ترین عامل اختلاف تورم ماهانه دهک اول و دهم را باید در گروه حمل‌ونقل جست‌وجو کرد. بر اساس جدول سهم گروه‌ها در تورم ماهانه مرکز آمار، حمل‌ونقل ۱/۷۶ واحد درصد از تورم دهک دهم را تشکیل داده، در حالی که سهم آن در دهک اول تنها ۰/۲۲ واحد درصد بوده است.

بازار و سرمایه

اخبار

اروپا ۴۲ میلیون بشکه نفت آزاد می‌کند

رولان لسکور، وزیر اقتصاد فرانسه، روز پنج‌شنبه اعلام کرد که اروپا طی سه ماه آینده ۴۲ میلیون بشکه از ذخایر اضطراری نفت خود را — که نیمی از آن گازوئیل است — به بازار عرضه خواهد کرد. به گزارش ایسنا، سهم فرانسه شامل ۱۰ میلیون بشکه گازوئیل است که به گفته لسکور، عرضه آن به بازار از روزهای آینده آغاز خواهد شد. این سوخت به قیمت تمام‌شده عرضه می‌شود و لسکور پیش‌بینی می‌کند که قیمت‌ها بین ۱۲ تا ۱۸ سنت در هر لیتر کاهش یابد. او انتظار دارد که بازار به این اقدام واکنش نشان دهد و تغییر قیمت‌ها حتی از هفته آینده محسوس باشد.

در سطح اروپا، این عرضه معادل حدود ۴۶۰ هزار بشکه در روز طی یک دوره سه ماهه است که ۲۳۰ هزار بشکه آن را گازوئیل تشکیل می‌دهد. این اقدام بخشی از توافق ماه اکتبر گروه هفت (G۷) برای آزادسازی حداکثر ۱۰۰ میلیون بشکه نفت خام و فراورده‌های نفتی طی چهار ماه است؛ این مقدار در واقع بخشی از همان برنامه آزادسازی اضطراری ۴۰۰ میلیون بشکه‌ای است که با هماهنگی «اژانس بین‌المللی انرژی» انجام می‌شود و یک دور جدید و جداگانه از برداشت ذخایر نیست.

میزان مصرف گازوئیل در اروپا بیش از ظرفیت پالایش داخلی آن است. آسیب دیدن پالایشگاه‌ها در خاورمیانه در طول تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران و محدودیت‌های صادراتی روسیه باعث کاهش عرضه در بازاری شده که هم‌اکنون نیز شاهد قیمت‌های بی‌سابقه‌ای برای این سوخت است. در ماه سپتامبر، قیمت معاملات آتی گازوئیل در اروپا از ۲۰۰ دلار برای هر بشکه گذشت. افزایش محموله‌های نفت خام از خلیج فارس نیز نتوانسته است به بهبود متناسبی در صادرات فراورده‌های نفتی نهایي منجر شود. سیاست‌گذاران اروپایی همچنین در حال بازنگری در استراتژی پالایشگاهی خود هستند؛ راهبردی که طی دو دهه گذشته عمدتاً بر تعطیلی پالایشگاه‌ها متمرکز بود. دن یورگنس، کمیسر انرژی اتحادیه اروپا، روز چهارشنبه — پیش از نشست وزرای انرژی در لوکزامبورگ — این تعطیلی‌ها را یک اشتباه خواند. یکی از پیشنهادهای مطرح‌شده، تبدیل الزامات این سیاست به پالایشگاه‌های باقی‌مانده بتوانند سطح تولید خود را افزایش دهند. بر اساس گزارش اوپل پرایس، این دور از عرضه ذخایر، پس از ماه‌ها برداشت به‌طور غیرمعمولی زیاد از موجودی‌های صورت می‌گیرد. مدیران صنعت نفت در اوایل اکتبر هشدار داده بودند که ذخایر جهانی نفت چنان کاهش یافته است که هرگونه اختلال عمده دیگر در عرضه می‌تواند باعث جهش شدید قیمت‌ها شود. اگرچه ذخایر اضطراری اروپا می‌تواند به‌سرعت گازوئیل را وارد بازار کند، اما ظرفیت پالایش داخلی همچنان برای پاسخگویی به تقاضا کافی نیست و این قاره را همچنان به واردات سوخت وابسته نگه می‌دارد.

محدودیت برق‌رسانی به صنایع نداریم

معاون برق و انرژی وزیر نیرو گفت: با وجود ظرفیت کافی نیروگاه‌ها امکان تأمین برق مورد نیاز صنایع فراهم شده و محدودیت‌های برق‌رسانی به این بخش نداریم.

باشگاه خبرنگاران جوان؛ کیمیا قلی‌پور -مصطفی رجبی‌مشهدی با اشاره به وضعیت تأمین برق صنایع در تابستان امسال اظهار کرد: محدودیت‌های برق صنایع در تابستان امسال کمتر از سال گذشته بود و توانستیم انرژی بیشتری در اختیار صنایع بزرگ قرار دهیم. او افزود: خوشبختانه با عبور از دوره تابستان، در حال حاضر ظرفیت کافی در نیروگاه‌ها وجود دارد و امکان تولید برق فراهم است؛ بنابراین، صنایع هیچ محدودیتی در تأمین برق ندارند.

معاون برق و انرژی وزیر نیرو ادامه داد: همچنین جریحه مربوط به تجاوز از قدرت قراردادی مصرف برق (دیماند) که در دوره‌های گذشته اعمال می‌شد، حذف شده است تا صنایع بتوانند از شرایط مناسب تأمین برق استفاده کنند. رجبی‌مشهدی تصریح کرد: هدف از فراهم شدن این شرایط، کمک به صنایع برای استفاده بهتر از ظرفیت تولید برق، ذخیره‌سازی و افزایش تولید محصولات است.

اختلاف ۱/۵۳ واحد درصدی این دو رقم، معادل حدود ۵۶/۷ درصد از شکاف ۲/۷ واحد درصدی تورم ماهانه دهک اول و دهم است. به بیان دیگر، تفاوت سهم حمل‌ونقل به‌تنهایی بیش از نیمی از فاصله تورمی ده دهک انتهایی را توضیح می‌دهد. علت این تفاوت را می‌توان در ترکیب سبد مصرفی مشاهده کرد. حمل‌ونقل تنها ۱۳،۶۶ درصد از هزینه‌های دهک دهم را تشکیل می‌دهد، اما سهم آن در دهک اول ۳/۵۲ درصد است. این اختلاف در شرایطی اهمیت پیدا کرده که قیمت‌های گروه حمل‌ونقل در مهرماه ۱۰/۷ درصد و زیرگروه خرید وسایل نقلیه ۱۴/۵ درصد افزایش‌یافته‌اند.

آموزش نیز در این شکاف نقش داشته است. وزن آموزش در سبد دهک دهم حدود ۹/۷ برابر دهک اول است و افزایش ۲۳/۸ درصدی قیمت آن در مهر، سهم بیشتری در تورم خانوارهای دهک بالا ایجاد کرده است.

در مجموع، داده‌های مهر نشان می‌دهند که تفاوت نرخ تورم دهک‌ها تنها نتیجه شدت گرانی نیست؛ بلکه به ترکیب کالاها و خدمات مصرفی نیز وابسته است. با وجود تورم ماهانه بالاتر دهک دهم، فشار سالانه قیمت کالاهای اساسی همچنان بر سبد خانوارهای کم‌هزینه سنگین‌تر باقی مانده است.